

Sanjam Evropo, ki je prijateljska do osebe in oseb. O deželi, v kateri je spoštovano dostojanstvo vsakega posameznika, v kateri je oseba vrednota sama v sebi in ne predmet gospodarskega preračunavanja ali trgovsko blago. O deželi, ki ščiti življenje v vsakem trenutku, od nevidnega nastanka v materinem naročju do njegovega naravnega konca, ker noben človek ni gospodar življenja, ne svojega in ne drugih. O deželi, ki daje prednost delu kot privilegiranemu sredstvu za osebno rast in za graditev skupnega dobrega, ko ustvarja možnosti za zaposlitev predvsem za najmlajše. Biti prijatelj osebe pomeni spodbujati njeno izobrazbo in kulturni razvoj. Pomeni zaščito najbolj krhkih in slabotnih, zlasti ostarelih, bolnih, ki potrebujejo drago zdravljenje, in invalidov. Biti prijatelj osebe pomeni ščititi njene pravice, pa tudi spominjati jo na njene dolžnosti. Pomeni opozarjati, da je vsak poklican dati svoj prispevek družbi, ker nihče ni vesolje zase, in ni moč zahtevati spoštovanja zase brez spoštovanja drugih; ni mogoče prejemati, če istočasno nismo pripravljeni tudi dajati.

Odlomek iz pisma Papeža Frančiška o Evropi, 27.10.2020

DUHOVNA MISEL

Vsi sveti - pogumni ljudje

Svetniki niso bili boječneži. Niso se umikali vrvežu sveta, da bi v samoti uživali ljubi mir. Samoto in mir so res ljubili, a zato, da so tam našli Boga, se z njim v molitvi pogovorili, potem pa okrepljeni in razsvetljeni stopili v sredo življenja.

Imeli so pogum živeti preprosto, skromno in ubogo, ko so mnogi okrog njih iskali srečo v razkošju, denarju in bogastvu.

Imeli so pogum vračati

hudo z dobrim, kletev z molitvijo, sovraštvo z blagoslovom, krivico z odpuščanjem.

Ko je vse okrog njih jokalo in izgubljajo upanje, so pogumno in mirno gledali v bodočnost v veri, da vsa dogajanja vodi Bog in jih obrača ljudem v dobro.

Niso bili slepi, da ne bi videli, koliko ljudi na svetu je lačnih in žejnih pravice. Imeli so pogum živeti pravico, delati za pravico, oznanjati pravico in moliti za pravico, vedoč, da pravice ne moreta prinesiti na svet orožje in nasilje, temveč samo ljubezen.

Niso odvrčali oči od tujega trpljenja. Niso se izognili ranjencu na cesti, niso vili rok in vzdihovali, da se nič ne da narediti. Pogumno so zavihali rokave in naredili, kar se je dalo narediti.

Med splošnim lovom za užitki in oboževanjem telesa so imeli pogum varovati srce čisto in dušo neomadeževano. Ni jih motilo javno mnenje, ki je tako življenje razglašalo za nazadnjaško.

Imeli so pogum trpeti

preganjanje zaradi pravice, biti zaradi vere imenovani nesodobni, zaradi poštenosti biti odrinjeni in zaradi Boga zapostavljeni. Imeli so pogum reči laži laž, grehu greh, nezvestobi nezvestoba, goljufiji goljufija, čeprav jih je zato oplazil marsikateri pomilovalni pogled.

Niso vzdihovali in obupovali, niso klicali groma z

neba na svoje nasprotnike. Vedeli so, da so na svetu pričevalci višjih vrednost, zato so bili veseli. Vztrajali so v zvestobi svoji vesti, bili luč sveta in sol zemlje, oznanjevalci Boga. Vedeli so, da ta nepopolni svet in to nepopolno življenje dobi šele v večnosti svoje dopolnilo.

Župnik Edi Vajda

Kdo se more zveličati (rešiti)?

Pojem zveličanja je v krščanstvu eden od temeljnih, a se žal danes bolj malo govori o tem. Je nevsakdanji in težje razumljiv. Sorodni izrazi so: Odrešenje, opravičenje, poveličanje. Vse pa pomeni stanje večne sreče človeka po smrti.

Evangelisti nam poročajo o človeku, ki je Jezusa spraševal

o tem, kako naj doseže večno življenje. Ko mu Jezus našteje zapovedi, pravi, da jih že izpolnjuje. Jezus ga povabi, da bi pomislil na uboge in jim razdelil premoženje, kajti to mu še manjka za dosego večnega življenja. Človek je postal žalosten, očitno tega ni bil pripravljen storiti. Tedaj Jezus vsem pove:

»Laže gre namreč kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo.«

Učenci in drugi pa so se začeli spraševati: »Kdo se potem more rešiti?« (prim. Lk 18,18-26)

Kdo se more rešiti, zveličati, doseči večno življenje? Tako so se spraševali učenci. Kolikokrat pa se mi vprašamo: »Kaj naj storim, da dosežem večno življenje? Ali so moja dejanja pot do nebes? Kakšne zaklade za nebesa si nabiram z vsakdanjim življenjem?«

Ali lahko tudi neverujoči in nekristjani pridejo v nebesa? Jezus je zelo jasno povedal, da je on »pot, resnica in življenje« in da »Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.«

Cerkev verjame, da je Kristus edini odrešenik in zato tudi edini, po katerem je odrešenje mogoče. Vendar pa božja milost deluje tudi širše. Cerkev pozna misijonsko razsežnost zveličanja, ko si prizadeva oznanjati evangelij vsem ljudem.

Pripravljena je vzpostaviti iskren in

konstruktiven dialog z verniki drugih verstev, v zaupanju, da Bog lahko vodi proti zveličanju v Kristusu vse ljudi dobre volje, v katerih srcih nevidno deluje milost. Zato seveda tudi pripadniki drugih veroizpovedi lahko pridejo v nebesa, čeprav je zanje ta pot težja, saj ne prejmejo zakramentov in ni nujno, da jih njihova vera vedno usmerja na pravo pot. Še nekoliko težje je za ateiste, a tudi ti se lahko zveličajo, če živijo moralno življenje, saj v takšnih okoliščinah božja milost lahko deluje.

Krst je pot k Bogu in k zveličanju. Za vse, ki so sprejeli evangelij in slišali veselo oznanilo, je življenje po veri s Cerkvijo in svetimi zakramenti pot do zveličanja. Torej je za kristjane pot v nebo preko zakramentov, molitve, božjih zapovedi. Cerkev pa uči, da ljudje, ki brez lastne krivde ne poznajo Kristusa, Boga pa iskreno iščejo in sledijo glasu svoje vesti, lahko tudi dosežejo večno zveličanje.

Vera je pot k zveličanju. Vera je nadnaravna moč, ki jo nujno potrebujemo, da

dosežemo svoje zveličanje. V sodobnem svetu se širi zmota, da se lahko sam zveličam, da lahko sam rešim sebe, da nisem odvisen od Boga, da je zveličanje odvisno od moči posameznika. Ena od šestih

resnic, ki jih uči Cerkev, se glasi: »Da je milost Božja za zveličanje potrebna.« Torej potrebujemo Božjo milost, Božjo pomoč.

Katehistinja Marija Prikeržnik

ZGODILO SE JE

Izjava za javnost - Covid 19

Vlada RS je v današnjem odloku sklenila, da je od torka, 20. oktobra 2020, v vseh (rdečih in oranžnih) statističnih regijah prepovedano izvajanje verskih obredov z verniki. To pomeni, da tako v rdečih kot oranžnih statističnih regijah veljajo naslednja navodila, zapisana v **Navodilih slovenskih škofov 15. oktobra 2020:**

1. Svete maše z ljudstvom so

do nadaljnjega odpovedane. Dovoljene so zasebne maše duhovnika brez vernikov.

2. Dovoljena je individualna duhovna oskrba vernikov:

- Zaradi izrednih razmer lahko verniki, ki se ne morejo udeležiti svete maše, prejmejo sveto obhajilo izven obreda svete maše (prim. rimski obrednik Sveto obhajilo in češčenje evharistične skrivnosti izven maše, Ljubljana 1975).

- Duhovniki lahko določijo in pravočasno oznanijo posamezne ure (še posebej ob nedeljah), ko lahko vernikom (posameznikom in družinam) podelijo sveto obhajilo in blagoslov, verniki pa lahko darujejo za potrebe Cerkve in prejmejo oznanila.

- Udeležba pri individualni duhovni oskrbi je dovoljena

ZGODILO SE JE

samo zdravim vernikom, ki nimajo simptomov okužbe dihal, ne kašljajo in nimajo povišane telesne temperature.

- Vsak, ki vstopi v cerkev, je sam odgovoren za zaščito pred morebitno okužbo, tako kot to velja za vstopanje v druge javne prostore.

- Ob vstopu v prostor si mora vsak razkužiti roke, nadeti zaščitno masko in ohranjati dva metra medosebne razdalje (to ne velja za družine in člane istega gospodinjstva).

- Priporoča se, da imajo vsi duhovniki in verniki na telefonu nameščeno aplikacijo #Ostani zdrav.

- Če je mogoče, naj verniki zapustijo cerkev pri drugem izhodu oz. vhodu.

3. Cerkve naj bodo odprte za osebno molitev vernikov. Naenkrat je lahko v cerkvi največ deset vernikov, ki upoštevajo določila za preprečevanje epidemije.

4. Spovedovanje v spovednicah je dovoljeno samo, če je nameščena ustrezna zaščita med spovedancem in spovednikom (npr. PVC-folija) in zagotovljena razdalja 1,5

metra ter se spovednico redno prezračuje in čisti.

5. Krsti, poroke, prva sveta obhajila, birme in druge župnijske slovesnosti so preloženi na čas, ko se bo epidemiološko stanje izboljšalo oz. ko bo preklican vladni odlok.

6. Cerkveni pogrebi so dovoljeni z upoštevanjem državnih navodil.

7. Kateheza (verouk) se za vse razrede do nadaljnjega izvaja na daljavo. Kateheti po navodilih Slovenskega katehetskega urada pripravijo snov za pouk osnovnošolske kateheze (verouka) po spletu. Župnik spremlja in tedensko preverja potek kateheze na daljavo.

8. Vsa župnijska srečanja (duhovne vaje, zakonske skupine idr.) se izvajajo na daljavo.

ZGODILO SE JE

Zahvalna slovesnost zakonskih jubilentov

Skozi vso leto nam je »korona« narekovala, kdaj in kako bomo izvedli vsa raznovrstna praznovanja. Župnik Edi je določil datum, razmere pa so bile vse bolj negotove.

Pa vendar, na deževno in hladno nedeljo 11. septembra smo se v lepo okrašeni cerkvi sv. Egidija zakonski jubilanti, ki smo praznovali okrogle obletnice, zbrali pri zahvalni sv. maši, da se skupaj zahvalimo za vsa leta, ki smo jih preživeli skupaj kot možje in žene, očetje in mame v krogu svojih družin.

V sreči in nesreči, zdravju in boleznih ..., je bilo vodilo sv. maše, ki jo je daroval župnik Edi, polepšali pa pevci MePZ. Da bi z ljubeznijo, odpuščanjem in v veri še naprej vztrajali na skupni poti, da se čez pet let zopet srečamo in se zahvalimo Bogu, da nas spremlja in vodi na naših poteh.

Marjan Ruprecht

Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva, vse prenaša, vse upa, vse prestane (Kor. 13). Naj bo tako tudi v zakonskem življenju.

Z veseljem sva se udeležila srečanja zakonskih jubilentov, da sva se pri slovesni sv. maši skupaj še z drugimi pari zahvalila za 45 let skupnega življenja v zakonu, se spomnila vsega lepega, kar sva doživela v teh letih, predvsem pa za dar družine. Spominjajmo se vsega lepega, kar je bilo slabega, pa pozabimo. Naj nama Bog nakloni zdravja, da se čez pet let zopet poveseleva ob okroglem jubileju.

Jožica in Marjan

OBVESTILA

Navodila za spletni prenos bogoslužja

Navodila za spletni prenos bogoslužja so pripomoček duhovnikom in pastoralnim delavcem, da bi vernikom v času epidemije omogočili čim boljše izkušnjo zakramentalnega in liturgičnega življenja.

Bogoslužni zbor je pravo občestvo, skupnost, zato velja, da morajo biti udeleženci bogoslužnega obreda osebno navzoči na istem kraju in ne razkropljeni po različnih delih bogoslužnega prostora, pa tudi ne le povezani s

tehničnimi sredstvi, npr. po televiziji ali radiu. V izrednih razmerah in zaradi višje sile lahko Kristusovo oznanilo doseže vernike s pomočjo medijev, vendar to ne pomeni, da so bili verniki navzoči pri liturgičnem

OBVESTILA

opravilu, ampak so ga samo spremljali. Na to je treba vernike vedno primerno opozoriti.

Bogoslužna dejanja niso zasebna dejanja, marveč opravila Cerkve, ki je »zakrament edinosti«, sveto ljudstvo, ki ga zedinjajo in urejajo škofje (B 26). Bogoslužje mora biti vedno pripravljeno z vso skrbnostjo, kadar ga prenašamo, pa še toliko bolj. Tudi razni uvodi in nagovori naj bodo dobro pripravljene. Pri prenosu bogoslužja naj ne bo improviziranja in sprotnega izmišljanja. Verniki pazorno opazujejo in poslušajo duhovnika, zato mora biti vsebina primerno oblikovana.

V nadaljevanju podajamo nekaj praktičnih navodil.

a) Bogoslužni obred mora vedno potekati v živo v cerkvi ali v kapeli. Prenosi bogoslužja iz drugih prostorov niso dovoljeni. Pri bogoslužju je treba uporabljati vso predpisano liturgično opremo v skladu z liturgičnimi pravili. Duhovnik

mora biti oblečen v liturgična oblačila tistega bogoslužnega dne ali praznika (za maševanje samo štola ni dovolj).

b) Duhovnik naj pred vsakim prenosom povabi vernike, da pri bogoslužju odgovarjajo in dejavno sodelujejo tudi s telesnimi držami (sedenje, vstajanje, klečanje). Vernike povabi tudi, da se primerno oblečejo in zbrano sodelujejo (brez drugih, vmesnih opravil). Liturgija mora voditi v doživetje Boga in ne le v informiranost o Njem. Če oseba ne sodeluje pri bogoslužju, ki se prenaša s pomočjo spleta, televizije ali radia, govorimo le o informaciji ali dokumentarnem filmu o liturgičnem obredu v neki cerkvi.

c) Duhovnik naj se pri prenosu bogoslužja izogne vsaki improvizaciji, saj liturgijo, ki jo prenaša splet, radio ali televizija, spremlja ne le običajno občestvo, ampak tudi manj religiozno navdihnjeno, politično drugačno misleče in jezikovno zahtevnejše občinstvo.

d) Med bogoslužjem duhovnik lahko doda kratko razlago, da vernike na primeren način opozori na pomen posameznega dela (npr. pred skupnim kesanjem, pred branjem evangelija, pred darovanjem in povzdigovanjem itd.), a le takrat, ko je to predvideno v liturgičnih knjigah.

e) Med bogoslužjem, še posebej pri sveti maši, ni dovoljeno predvajati vnaprej posnete glasbe.

f) Prostor naj bo dobro osvetljen, slika prenosa naj bo jasna ter glas dobro slišen in razumljiv. Duhovnik naj med bogoslužjem besedila izgovarja počasi in razumljivo, saj so med verniki tudi starejši.

g) Komentiranje in všečkanje med prenosom svete maše ali drugega bogoslužja (npr. po Facebooku) je moteče, saj ovira zbranost in sodelovanje vseh. Zato je treba to možnost onemogočiti, ker je sicer podobno, kot če bi med sveto mašo klepetali ali vpili.

h) Ko je neposreden prenos svete maše končan, naj se posnetek odstrani s Facebooka oz. Youtuba ali drugih kanalov. S tem dejanjem se poudari, da je bogoslužje enkratno dejanje in spremljanje poteka samo v živo, brez možnosti poznejše »udeležbe z zamikom«.

i) Škof ordinarij mašniku, ki ne spoštuje navodil, lahko prepove prenašanje svetih maš.

H Gospodu po večno plačilo so odšli:

18. Urnaut Rozika, 84 let, Kotlje 62;

19. Jehart Ivan, 88 let, Podgora 1a;

20. Jurc Avguštin, 90 let, Dom starostnikov Črneče

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik Kobolt, Janez Gorenšek, Kristina Grabner
Spletne izdaja